

És l'ocasió. Intervenint en este entorn podrem recuperar un concepte de ciutat que València pareixia haver oblidat. I mira que altres ciutats no han tingut eixe problema de memòria, però si ens espavilem i prenem exemple, potser podem capgirar la situació.

Perquè, fa temps, la ciutat era de les persones que caminaven. I els paviments respiraven. Ara, en canvi, vinga cotxes i asfalt! I cada vegada, més calor. Normal: la terra ja no respira i amb la poca ombra que hi ha, el sol s'apodera. Doncs arreglem-ho. I ací, al cor de la ciutat, és el millor lloc per a començar: que es veja l'exemple.

Per tant, anem a afegir als tres monuments que singularitzen l'entorn tres llocs verds que faran respirar el conjunt. I a unificar-ho amb un paviment drenant i de la terra (mai millor dit): ceràmica. I, en compte de seguir posant paviment sobre paviment, treurem les llambordes de baix de l'asfalt i les reutilitzarem, que eren de ben bona qualitat i és una llàstima no aprofitar-les. Perquè, eixa és altra, el nivell no para de pujar i les cases cada vegada més afonades: ahí estan les covetes de Sant Joan, que, si ja estaven fondes, ara estan prop de l'espeleologia...

En fi, fem el centre verd i habitable per a tothom, que d'esta l'arreglem.

Dos casos, un espai

L'entorn patrimonial de la Plaça del Mercat té usos representatius i turístics que són adequats. L'anomenada Plaça de Bruges, sense ús definit, ofereix l'oportunitat de respondre a necessitats veïnals que el Centre reclama: llocs de bon estar, relació i joc.

Pel que fa al seu estat, la Plaça del Mercat conserva intactes l'espai i l'escala. Només precisa una actuació reurbanitzadora tradicional: llevar quatre coses (trànsit, aparcaments, trastos i barreres) i afegir-ne dues (arbrat i mobiliari adient). A l'actual Plaça de Bruges, que, té l'entorn i l'escala destruïts, la proposta ha de ser de reconstrucció.

El tractament de les superfícies i la presència del Mercat, plaça coberta que articula els espais de la seua redor, sostenen la unitat del conjunt.

La xarxa de placetes

El Mercat es va implantar de forma magistral, creant un sistema d'espais que, per escala i posició, s'inseria perfectament a la xarxa de placetes característica del Centre Històric.

L'apertura de l'Avinguda de l'Oest va ser una agressió contra la trama urbana que destruï l'escala i les relacions entre els espais de l'entorn del Mercat i de l'església dels Sants Joans.

La proposta planteja la reconstrucció de l'escala i del sistema d'espais amb la recuperació de les alineacions històriques del Carrer Botelles i de la part de darrere del Mercat, esta de forma analògica amb un arbrat potent que dona un final a l'Avinguda de l'Oest: el Bosc de Bruges.

Respiració cutànea

El paviment és la pell de la ciutat, que ha de respirar per ella. Ho demana la qualitat ambiental i ho exigeix el canvi climàtic. Per això, com a les ciutats on el trellat dirigeix la urbanització, triem un paviment de llambordes ceràmiques sobre arena: una superfície drenant tradicional que, formada per peces, s'adapta perfectament a les diverses situacions que es produeixen a l'àmbit d'actuació. I acceptarà la inclusió de les llambordes recuperades del paviment preexistent, que podrem reutilitzar en l'obra.

Aparcament i espai urbà

L'altra ferida de la Plaça de Bruges és un aparcament que deixà la superfície sembrada d'elements emergents que hipotequen l'ús i la qualitat de l'entorn.

Proposem retirar estos elements del carrer, acabant-los a la primera planta de l'aparcament. Així, esta planta serà un espai urbà soterrat destinat a contenir tots els elements i funcions que serveixen als equipaments inferiors, alliberant en superfície un espai veïnal per a vianants.

El trànsit

En superfície, fora vehicles de l'actual Plaça de Bruges: trànsit passant o rodona en superfície, serien incompatibles amb el tranquil ús veïnal. A canvi, proposem alternatives viables al trànsit eliminat. L'Avinguda de l'Oest donarà accés i eixida a l'aparcament. A la vora Sud de la reconstruïda Plaça de Na Robella, una marquesina agrupa les parades del transport públic.

Al nivell inferior del Bosc de Bruges es resolen els accessos a l'aparcament públic i al del Mercat, la càrrega i descàrrega d'este i la possible connexió amb l'aparcament de la Plaça Joan de Vilarrasa. També es centralitzen els accessos peatonals a l'aparcament, a la planta inferior del Mercat i a la futura estació de FGV. Este nivell té un accés únic al carrer.

La Plaça del Mercat

D'acord amb la idea inicial, les línies del paviment delimiten diferents graus de permeabilitat. També destaquen dues línies contínues que recorren la plaça: la rigola de recollida d'aigua i el camí estret que facilita la circulació de carros, cadires de rodes, bicicletes, etc. També es reserva una zona per a plantar la falla del Mercat. I entre els tres monuments, zona de màxima tensió patrimonial i turística, espai lliure d'arbrat i mobiliari.

La gent circula, sobre tot, a la vora de les façanes. A continuació, en la part arbrada, zones d'estància amb bancs alternen amb reserves per a les terrasses existents. A l'eix de la plaça, un pas lliure per a accés del veïnat, subministraments, emergències... i la processó del Corpus.

El Bosc de Bruges

El paviment dibuixa zones cada vegada més drenants i més elevades fins els parterres de la zona de jocs, amb dos metres de terra i arbres de port. En el centre de les dues muntanyetes així formades, una zona d'estància, amb l'aigua com element climàtic i de joc.

Al Nord, la massa boscosa evoca les alineacions i l'escala de la desapareguda Plaça del Cementeri de Sant Joan. Al Sud, l'arbrat recupera l'alineació de la Plaça de Na Robella. Allà està l'accés al nivell inferior: a l'aparcament i a la futura estació de FGV.

Més al Sud encara, la marquesina per al transport públic que serveix al Mercat és el límit per al trànsit rodat. Per a entrar al Mercat o a l'aparcament, amb vehicles de visita o de subministrament, l'entrada està al final de l'Avinguda, que pot suportar trànsit en dos sentits.

Així, els vehicles es queden al nivell inferior, a l'intercanviador rodat-peatonal. Dalt, l'espai és per a vianants i l'ús és veïnal: estància, passeig, relació i joc. Un equipament que el barri i el Centre necessiten és el millor final per a una Avinguda que mai hauria d'haver estat allí.

Pensem que tot açò és una bona manera d'aprofitar l'ocasió que ara tenim...